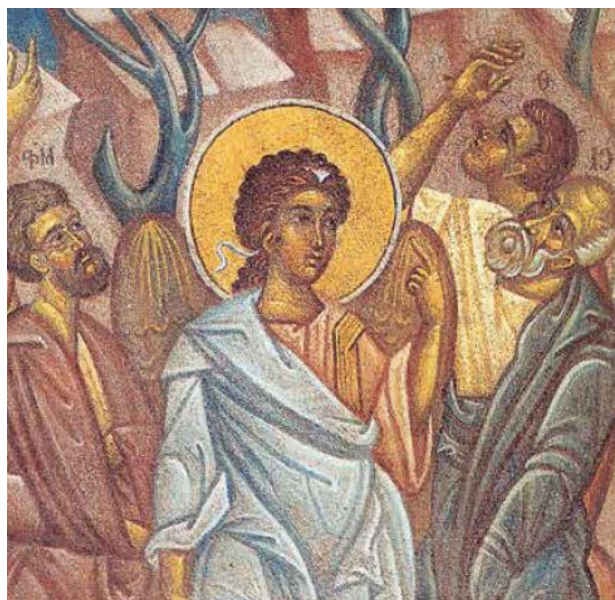

πρεσβυτέρα ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ - ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ
ΣΤΕΛΛΑ ΠΛΑΤΑΡΑ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΠΙΣΤΕΥΩ

ή μαρτυρία

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΑΡΣΙΖΙΟΣ

A. ΒΑΣΙΚΟΣ ΔΟΓΜΑΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

(Αυτό που κυρίως προσπαθούμε να μείνει στα παιδιά ως στοιχείο κατήχησης)

Να ενισχυθούν τα παιδιά στην πίστη πως ο Θεός είναι Παντοκράτορας, συγκρατεί στη ζωή και φροντίζει όλη τη δημιουργία. Τίποτε δε γίνεται χωρίς τη θέλησή Του και σ' Αυτόν υπακούουν τα σύμπαντα.

B. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

(Μια σύντομη απεικόνιση του μαθήματος για πιο εύκολη δική μας απομνημόνευση)

- Οι Άγιοι πρώτα στα στασίδια του ναού κι έπειτα στις αγιογραφίες.
- Μπορούμε εμείς να γίνουμε Άγιοι; Τι ξεχωριστό είχαν;
- 14 Αυγούστου εορτή του αγίου Ταρσιζίου: Άγιος=υπερήρωας με μυστικά όπλα;
- 12χρονος χριστιανός, παπαδάκι στην κατακόμβη του Αγ. Καλλίστου στη Ρώμη· τα πρώτα σύμβολα-εικόνες: άμπελος, πλοίο, άγκυρα, ΙΧΘΥΣ.
- Ο επίσκοπος Στέφανος του προτείνει να μεταφέρει τη Θ. Κοινωνία κρυφά στους μελλοθάνατους χριστιανούς, ο Ταρσίζιος με πίστη στον Θεό δέχεται και πηγαίνει πολλές φορές.
- Ένα πρωινό συναντά πολλά εμπόδια και τέλος μια παρέα συνομηλίκων του τον πιέζει να τους δώσει αυτό που κρύβει· ο Ταρσίζιος αρνείται και με δυνατή αγάπη και προσευχή υπερασπίζεται τη Θ. Ευχαριστία, ώσπου πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα.
- Τα Τίμα Δώρα δεν βρέθηκαν στα χέρια του· θαύμα του Θεού ως απάντηση στην προσευχή του Ταρσιζίου.
- Η εμπιστοσύνη στον Παντοκράτορα Θεό και η αγάπη σ' Αυτόν, στοιχεία που μπορούμε να μιμηθούμε για να γίνουμε Άγιοι· αναφορά στην κατακόμβη στη Μητρόπολή μας.

Γ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΗ

(Μια ιδέα για τον τρόπο αφήγησης)

Πιθανές ερωτήσεις για να ξεκινήσουμε

- Ποια είναι τα ονόματά μας; (αφορμή γνωριμίας μεταξύ μας) Γιατί ονομαστήκαμε έτσι; Έχουμε κάποιον προστάτη με το ίδιο όνομα με μας;
- Τι βλέπουμε στους τοίχους της εκκλησίας μας;
- Γιατί ο ιερέας θυμιάζει προς κάθε πλευρά του ναού, καθώς περνά, ακόμα κι αν τα στασίδια είναι άδεια; Βρίσκονται κι άλλοι εκεί;
- Τι νομίζετε ότι σημαίνει η λέξη «άγιος»;

Όταν μπαίνουμε μέσα σε μια εκκλησία, μας υποδέχονται αγιογραφημένοι σε κάθε σχεδόν σημείο της οι αγαπημένοι φίλοι του Θεού, οι Άγιοι. Κι όμως, πριν πάρουν εκεί ψηλά την τωρινή τους θέση, κάθονταν κι αυτοί χαμηλά στα στασίδια και στις καρέκλες, σαν εμάς, από τα χρόνια των Αποστόλων μέχρι και σήμερα.

Μήπως, λοιπόν, μπορούμε κι εμείς τώρα να γίνουμε Άγιοι; Αλλά είναι δυνατόν; Ήταν οι Άγιοι «κανονικοί» άνθρωποι, όπως ένας δάσκαλος στο σχολείο, μια καθαρίστρια της πολυκατοικίας, ένας φούρναρης με το λευκό του σκούφο, μια γιαγιά με το πλεκτό της, ένα μικρό παιδί της γειτονιάς μας; Δεν είχαν κάτι το εξαιρετικό, κάτι που τους ξεχώριζε απ' τον συνηθισμένο κόσμο; Κι αν ναι, ποιο είναι αυτό;

Για ν' απαντήσουμε, ας ανοίξουμε για λίγο το συναξάρι, το αγιολόγιο δηλαδή, του τελευταίου μήνα των καλοκαιρινών μας διακοπών, που ακόμα τις νοσταλγούμε. Στις 15 Αυγούστου, τη μέρα της μεγάλης γιορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου, διαβάζουμε ότι γιόρταζε κι ο άγιος Ταρσίζιος, ένα νέο παλικάρακι, που έζησε στα δύσκολα χρόνια των διωγμών. Μαθημένοι εμείς στις ταινίες και στα κόμικς, μπορεί ν' αναρωτηθούμε: ποιο να ήταν το μυστικό του όπλο, το κρυφό του χάρισμα, σε μια εποχή όπου παντού παραμόνευαν Ρωμαίοι στρατιώτες κι αν ήσουν χριστιανός, κινδύνευες να συλληφθείς, να βασανιστείς και να σε ρίξουν στα πεινασμένα λιοντάρια των σταδίων; Ίσως αυτό να είναι ο Άγιος· κάτι σαν «υπερήρωας», ανίκητος και άτρωτος.

Ας κοιτάξουμε προσεκτικά την εικόνα του. Φαίνεται ένα απλό αγόρι δώδεκα χρόνων, που αν ζούσε σήμερα θα ήταν μαθητής στην έκτη δημοτικού. Σίγουρα θα διάβαζε και θα έπαιζε σαν όλα τα παιδιά της ηλικίας του· όταν όμως τέλειωνε μ' όλα αυτά, το συναξάρι του μας αφηγείται πως με εμπιστοσύνη στον Θεό πήγαινε με τους γονείς του τις νύχτες στην κατακόμβη του αγίου Καλλίστου, διαλέγοντας κάθε φορά διαφορετικό δρόμο ανάμεσα στα στενά σοκάκια της Ρώμης. Εκεί, βαθιά στο υπόγειο κοιμητήριο, συναντούσαν μυστικά τους υπόλοιπους κυνηγημένους χριστιανούς της περιοχής, που έρχονταν να λειτουργηθούν μαζί και να κοινωνήσουν. Σ' αυτά τα κρυφά εκκλησάκια άρχιζαν ήδη να ζωγραφίζονται οι πρώτες εικόνες: ένα πλοίο, μια άγκυρα και μια άμπελος, καθώς και το ψάρι, ο ΙΧΘΥΣ, το κρυφό τους σύνθημα: Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ. Ο Ταρσίζιος βοηθούσε τους ιερείς με σεβασμό κι ήταν «παπαδάκι», όπως θα λέγαμε σήμερα· αλλά κάθε τόσο παρατηρούσε πως κάποιος από τους πιστούς, συχνά με όλη του την οικογένεια, χανόταν και δεν τον ξανάβλεπαν πια. Τότε το νεαρό αγόρι προσευχόταν μέσα απ' την καρδιά του ν' αντέξουν οι φυλακισμένοι αδελφοί τα φοβερά μαρτύρια, δίχως ν' αρνηθούν τον Αγαπημένο Κύριο, τον Χριστό.

Ίσως βρήκαμε απάντηση στην απορία μας. Τι το εξαιρετικό είχε ο μικρός Ταρσίζιος; Αγαπούσε με όλη του τη δύναμη τον Χριστό. Έβλεπε κάθε μέρα γύρω του πόση αγριότητα, θλίψη κι απελπισία κρύβονταν στην φανταχτερή ζωή των ειδωλολατρών κι έτσι καταλάβαινε τι θα πει αμαρτία. Ένωθε τόση ευγνωμοσύνη που ο Χριστός την είχε νικήσει μια για πάντα με τον Σταυρό και την Ανάστασή Του! Κι όταν ο επίσκοπος Στέφανος, γνωρίζοντας αυτή τη δύναμη της αγάπης του, του ζήτησε να μεταφέρει τη Θεία Ευχαριστία στους μελλοθάνατους χριστιανούς που περίμεναν να κοινωνήσουν για τελευταία φορά, ο Ταρσίζιος εμπιστεύθηκε τον εαυτό του στα χέρια του Θεού κι ανέλαβε με χαρά τη σπουδαία αποστολή. Όλοι έλπιζαν ότι δύσκολα οι Ρωμαίοι φρουροί θα θεωρούσαν επικίνδυνο ένα μικρό παιδί, ειδικά μόλις

θα τους δωροδοκούσε με τα χρήματα που είχαν μαζέψει. Κι έτσι ξανά και ξανά, με το ξημέρωμα του ήλιου, το δωδεκάχρονο αγόρι έφερνε τη χαρά της παρουσίας του Χριστού στους φυλακισμένους μάρτυρες.

Πόση δύναμη, αλήθεια, μπορεί να έχει ένα δωδεκάχρονο αγόρι; Πάρα πολλή. Ο Ταρσίζιος εικονίζεται να κρατά σφιχτά στο στήθος του το μικρό κουτί με τη Θεία Κοινωνία τυλιγμένο μ' ένα ύφασμα, μισοκρυμμένο μέσα στον χιτώνα του. Κι η δύναμή του αυτή αποκαλύφθηκε ένα παράξενο πρωί. Διάφορες αφορμές παρουσιάστηκαν για να σταματήσει τον δρόμο του προς τις φυλακές, όμως κατάφερε έξυπνα κάθε φορά ξεφεύγοντας να συνεχίζει. Ακόμα κι όταν μια παρέα γνωστών του αγοριών τον πίεσαν να σταθεί και να παίξει μαζί τους, εκείνος, σίγουρος για την προστασία του Θεού, αρνήθηκε, σκεπάζοντας με προσοχή πάνω του το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου. Αλλά κάποιος πρόσεξε αυτή του την κίνηση κι η περιέργεια των παιδιών φούντωσε· μήπως ο Ταρσίζιος κρύβει κανένα θησαυρό; Μήπως είναι χριστιανός κι έχει τίποτε περίεργο και πολύτιμο από τα ιερά τους πράγματα; Σπρωξίματα, μπουνιές, κλοτσιές, πετροβολήματα... τίποτε δεν μπορούσε να νικήσει τη δύναμη της αγάπης και της προσευχής του Ταρσιζίου: «Θεέ μου, Εσύ που κρατάς στα χέρια Σου όλο τον κόσμο, δυνάμωσε και τα δικά μου χέρια και μην τους αφήσεις να πάρουν το Σώμα και το Αίμα του Υιού Σου». Κι όταν πια το καταματωμένο αγόρι έπεσε νεκρό και το αγριεμένο πλήθος με δυσκολία ξέσφισε τα δάχτυλά του, μέσα στο τσαλακωμένο ύφασμα δεν υπήρχε απολύτως τίποτα. Ο Παντοδύναμος Θεός είχε κάνει το θαύμα Του κι η Θεία Ευχαριστία ανέβηκε στον ουρανό μαζί με την ψυχή του νεαρού μάρτυρα.

Ο άγιος Ταρσίζιος είναι αγιογραφημένος και σήμερα σε μια μικρή υπόγεια κατακόμβη που έφτιαξαν κάποιοι νέοι πριν μερικά χρόνια στη Μητρόπολή μας, εδώ στον Πειραιά, για να τον εορτάζουμε. Μα η Εκκλησία μάς θυμίζει: «Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος». Μπορεί άραγε και σήμερα ένα παιδί να γίνει Άγιος; Αν έχουμε τη δύναμη της πίστης και της αγάπης εκείνου του δωδεκάχρονου αγοριού, γιατί όχι;

Πιθανές ερωτήσεις εμπέδωσης

- Πόσων ετών ήταν ο Ταρσίζιος; Έμοιαζε με τα παιδιά της ηλικίας του; Μοιάζει μ' ένα σημερινό παιδί;
- Ποιο ήταν το μυστικό όπλο του Ταρσιζίου; Το χρησιμοποίησε για να νικήσει όσους τον χτύπησαν;
- Πώς τιμάμε έναν Άγιο;
- Ποιος χώρος υπάρχει στη Μητρόπολή μας, που αξίζει όλοι να επισκεφθούμε; Τι μας θυμίζει;

Δ. ΣΥΝΘΗΜΑ

(Μια σύντομη πρόταση που μπορούμε να δίνουμε στα παιδιά σε τετραδιάκι κ.λπ.)

Ας εμπιστευτούμε κι ας αγαπήσουμε με όλη μας την καρδιά τον Θεό, όπως ο νεαρός άγιος Ταρσίζιος, για να κερδίσουμε κι εμείς την αγιότητα!

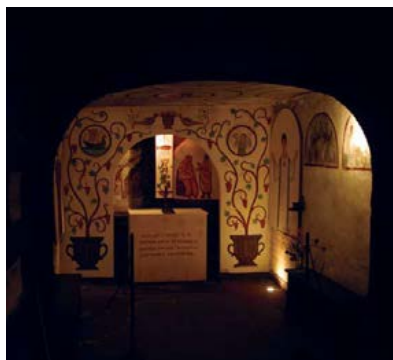
Ε. ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

(Παράπλευρες γνώσεις που θα μπορούσαν να κερδίσουν τα παιδιά αν καλύψουμε το βασικό μας στόχο και γίνει συζήτηση)

1. Στο πρώτο αυτό μάθημα της σειράς με θέμα τη ζωή των Αγίων, μπορούμε να ξεκινήσουμε και με το πρώτο σημείο επαφής οποιουδήποτε παιδιού μαζί τους: τις εικόνες τους. Καλό είναι τουλάχιστον αυτή μας τη συνάντηση να την κάνουμε μέσα στον ναό, ώστε να βιώνουν κι εκείνη τη στιγμή τα παιδιά την παρουσία της αγιογραφίας. Η αντιδιαστολή της δικής μας θέσης (στασίδια) μ' εκείνη των Αγίων (ψηλά στους τοίχους) συμβολίζει και τη διαφορά της δικής μας ζωής εδώ, στη στρατευόμενη Εκκλησία, με τη δική τους, ψηλά στη θριαμβεύουσα. Να όμως που οι δυο αυτές ζωές ενώνονται διαρκώς μέσα στη Θεία Λατρεία κι έτσι γίνεται αισθητό και στα παιδιά.
2. Συχνά οι Άγιοι φαντάζουν στα παιδιά εξωπραγματικοί, κάπως σαν τους «υπερήρωες» που παρακολουθούν στα σύγχρονα ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα. Τους θαυμάζουν ίσως, αλλά κατά βάθος πιστεύουν ότι δεν γίνεται να τους μοιάσουμε εμείς, οι «κανονικοί» άνθρωποι. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να τονίζουμε τα απλά, καθημερινά στοιχεία της ζωής τους, μα και να ανακαλύπτουμε μαζί με τα παιδιά τι τους έκανε να φτάσουν στην αγιότητα. «Άγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρ. 1,16) είναι η εντολή του Θεού προς όλους μας, όπως μας θυμίζει ο απόστολος Πέτρος. «Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις» λέει ο διάκονος λίγο πριν κοινωνήσουμε και ο λαός απαντά: «Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.». Ο μόνος ὄντως Άγιος είναι ο Θεός! Κι από την πολλή Του αγάπη αγιάζει όποιον με μετάνοια ενώνεται μαζί Του κι αγωνίζεται να Τον ἔχει μόνιμο κάτοικο της ψυχῆς και του σώματός Του. Να γιατί τα παιδιά πρέπει να ξέρουν ότι ὅλοι μας καλούμαστε και μπορούμε να γίνουμε Άγιοι. Ας μην ξεχνάμε ότι «ἅγιοι» ἦταν μια από τις πρώτες ονομασίες των χριστιανῶν κι ἔτσι μάλιστα τους αποκαλούσαν οι ἴδιοι οι Απόστολοι (π.χ. Ρωμ. α',7 – Α' Κορ. α',1-2 – Εβρ. στ',10).
3. Κατακόμβες ονομάζονταν τα υπόγεια κοιμητήρια των ρωμαϊκῶν χρόνων όπου οι χριστιανοί ἔθαβαν τους μάρτυρες και τους υπόλοιπους νεκρούς τους. Εκεί συχνά, λόγω των διωγμῶν, τελούσαν και τη Θεία Λειτουργία πάνω στους τάφους των μαρτύρων. Ακόμα και σήμερα κατά τα εγκαίνια ενός ναοῦ τοποθετούμε στην Αγία Τράπεζα λείψανα Αγίων, συνεχίζοντας την πρωτοχριστιανική αὐτή συνήθεια.
4. Η αγιογραφία ξεκινά από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια. Η ἄμπελος συμβόλιζε τον Χριστό («ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα» κατά Ιωάν. ιε'5), η κιβωτός την Εκκλησία που μας σώζει από τον κατακλυσμό της αμαρτίας, η ἄγκυρα την ἐλπίδα μας, δηλαδή τον Χριστό, παρόμοια κι ο καλός Ποιμένας κλπ. Το ψάρι (ΙΧΘΥΣ), του οποίου η ακροστιχίδα συνδυάστηκε με το ὄνομα του Κυρίου, χρησιμοποιούνταν κατά την παράδοση και σαν σύμβολο αναγνώρισης μεταξύ των χριστιανῶν, που το χάραζαν στο χῶμα, στον τοίχο, σ' ἓνα ὕφασμα κλπ, όταν ἤθελαν να υποδηλώσουν την πίστη τους, χωρίς να προδοθῶν.
5. Ο Ταρσίζιος διακονούσε τους ιερεῖς στις ακολουθίες με μεγάλη ευλάβεια κι αὐτός ἦταν ἓνας λόγος που του ἐμπιστεύθηκαν μια τόσο σπουδαία ἀποστολή. Να μια ωραία ευκαιρία να μιλήσουμε στα αγόρια του κατηχητικῶν μας για τη στάση τους μέσα στο Ἱερό Βῆμα, όταν διακονοῦν ως παπαδάκια.

6. Ο Ταρσίζιος γνώριζε τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε, καθώς όλοι ήξεραν τις αυστηρές αυτοκρατορικές εντολές και τα φρικτά μαρτύρια των χριστιανών που συλλαμβάνονταν. Η εμπιστοσύνη του όμως στην πρόνοια του Θεού (τονίζουμε κι αυτό το στοιχείο, που αποτελεί και το κομμάτι του Συμβόλου της πίστεως που έχουμε ως δογματικό στόχο), η αγάπη του στον Χριστό, αλλά και προς τους αδελφούς που περίμεναν το τελευταίο εφόδιο πριν μαρτυρήσουν, τον έκαναν να υπερνικήσει κάθε φόβο.

7. Την εποχή εκείνη κυκλοφορούσαν μεταξύ των ειδωλολατρών διάφορες συκοφαντικές και παράξενες διηγήσεις για τους χριστιανούς, που προκαλούσαν το μίσος εναντίον τους. Αυτό το γεγονός, σε συνδυασμό με την νεανική περιέργεια κι ορμητικότητα, έκανε ασυγκράτητα τα παιδιά που όρμησαν στον νεαρό Ταρσίζιο. Η αγάπη στον Χριστό και η αίσθηση ευθύνης απέναντι στα Τίμια Δώρα έκαναν το 12χρονο αγόρι να δείξει θαυμαστή αντοχή και θάρρος. Κι ο Θεός δεν αρνήθηκε το θαύμα Του. Η πρόνοιά Του σκέπαζε το νεαρό αυτό παιδί σε κάθε βήμα της ζωής του μέχρι το τέλος. Η θυσία του Ταρσιζίου δεν πήγε χαμένη, όπως θα νόμιζαν όσοι τον παράτησαν αιμόφυρτο. Η Θεία Ευχαριστία δεν έπεσε στα χέρια των ασεβών κι οι χριστιανοί έφηβοι απόκτησαν έναν Άγιο προστάτη τόσο κοντά στην ηλικία και τις δυνατότητές τους!

ΣΤ. ΠΙΘΑΝΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

(Δυσκολίες που συναντήσαμε στο παρελθόν και ιδέες αντιμετώπισης)

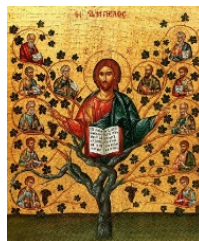
1. «Γιατί η ζωγραφική των ναών ονομάζεται αγιογραφία;» Η Ορθόδοξη αγιογραφία δανείστηκε το όνομά της από τους Αγίους, αφού απεικονίζει είτε τον μόνο όντως Άγιο (τον Χριστό μας) είτε τους κατά χάριν Αγίους, όσους ενώθηκαν μαζί Του. Διαφέρει πολύ από οποιαδήποτε άλλη ζωγραφική τέχνη, αφού η αγιογραφία προσπαθεί με καλλιτεχνικό και συμβολικό τρόπο να μας εισάγει στο μυστήριο της Βασιλείας του Θεού. Τα χρώματα, τα σχήματα, οι μορφές της, όλα αυτόν τον σκοπό υπηρετούν κι έτσι η ορθόδοξη εικόνα γίνεται το «ευαγγέλιο των αγραμμάτων».
2. «Τι είναι το συναξάρι;» Το συναξάρι είναι το βιβλίο που μας διηγείται τους βίους των Αγίων. Βγαίνει από τη λέξη «σύναξη», γιατί διαβαζόταν στη σύναξη των μοναχών. Έτσι, βέβαια, φανερώνει πως και για μας τους λαϊκούς, οι βίοι των Αγίων αποτελούν αφορμή λειτουργικής σύναξης, αφού τους εορτάζουμε ως Σώμα Χριστού κι όχι ατομικά, ο καθένας μόνος του.
3. «Πού βρίσκεται η σύγχρονη κατακόμβη που αναφέρουμε στο μάθημα;». Βρίσκεται στην ενορία των αγίων Αναργύρων Καραβά κι αποτελεί ένα θαυμάσιο μέρος που μπορούμε να επισκεφθούμε με το κατηχητικό μας. Κάθε χρόνο μάλιστα το πρώτο Σάββατο του Φεβρουαρίου τελείται πανηγυρική Θ. Λειτουργία εις μνήμην του Αγίου Ταρσιζίου αφιερωμένη στα παιδιά των κατηχητικών.

4. «Πώς μπορούμε να μιμηθούμε τον άγιο Ταρσίζιο σήμερα;» Έχει τόσα στοιχεία που μπορούμε να μιμηθούμε ο Άγιός μας, που σίγουρα κάτι θα μπορούμε να εφαρμόσουμε και στη δική μας ζωή. Υπάκουσε κι ακολούθησε την πίστη των γονιών του, ακόμα κι όταν όλος ο εξωτερικός περίγυρος ήταν εναντίον της Εκκλησίας. Όχι μόνο δεν ντρεπόταν για τη σχέση του με τον Χριστό, αλλά θυσίαζε την ξεκούραση και τη διασκέδασή του για να λειτουργείται, και μάλιστα μέσα στη νύχτα σ' ένα υγρό νεκροταφείο! Διακόνησε τη λειτουργική ζωή με κάθε τρόπο που του υπέδειξαν οι ιερείς κι ο επίσκοπος με απόλυτη υπακοή, αλλά και αγάπη για τους χριστιανούς που υπέφεραν και ετοιμάζονταν για το φρικτό μαρτύριο. Η έγνοια του αυτή για όσους είχαν ανάγκη βοήθειας τον έκανε να υπομείνει συνεχείς κινδύνους, αν και ήταν ακόμα παιδί, με αποκορύφωμα το ανελέητο γρονθοκόπημά του μέχρι θανάτου. Τίποτα από αυτά δε θα είχε καταφέρει όμως ο Άγιος, αν δεν αγαπούσε βαθιά τον Χριστό και δεν προσευχόταν διαρκώς με εμπιστοσύνη στο θέλημά Του. Δεν έχουμε άρα τόσα στοιχεία του που μπορούμε να μιμηθούμε κι εμείς σήμερα;

Ζ. ΠΗΓΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

(Απαραίτητα αγιογραφικά χωρία και βοηθητικά ερμηνευτικά έργα)

1. Κατερίνας Διαμαντοπούλου-Τσιμούρη, «Μια μικρή... μεγάλη καρδιά, ο άγιος Ταρσίζιος», εκδόσεις «Εν πλώ».
2. Μέγας Συναξαριστής, εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας (πηγή: <http://www.synaxarion.gr/gr/sid/379/sxsaintinfo.aspx>).
3. Κωνσταντίνου Κορναράκη, Κωνσταντίνου Πρέντου, π. Δημητρίου Γιαννακόπουλου, Βιβλίο Θρησκευτικών Ε' Δημοτικού, «Ένας νέος και τρία παιδιά μάρτυρες, μέρος Β'».
4. Δημητρίου Τζαφέρη, «Ο μικρός Ταρσίζιος με τη μεγάλη καρδιά» (πηγή: http://www.inagiounikolaoutouneou.gr/apps/gr/spag/3_1360308651.html)

Η. BYZANTINΟΣ ΥΜΝΟΣ

Θείω ἔρωτι ἐμπεπλησμένος, Δῶρα τίμια ἐν κόλποις φέρων, τὸ θανεῖν ὑπὲρ
τούτων αἰρούμενος, καὶ ἀνόμοις μὴ προδῶσας τὸν Κύριον, ἀνεδείχθης
μαρτύρων τὸ καύχημα, ὦ Ταρσίζιε, τῆς Ρώμης τὸ βλάστημα, καὶ νέων παίδων
χριστιανῶν ἀγαλλίαμα, ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΑΡΣΙΖΙΟΣ

Σ' ένα δρόμο της Ρώμης πεσμένος,
ένας Μάρτυς μικρός πληγωμένος,
στο βωμό του Χριστού ξαπλωμένος,
σαν αρνάκι μικρό σφαγιασμένος.

Το χαμόγελο λάμπει στα χείλη
και στα χέρια του κάτι κρατεί.
Είναι Σώμα Χριστού που 'χε πάρει
για να φέρει κρυφά στην φυλακή.

Τον Ταρσίζιο έχουν κυκλώσει
αγγελούδια με άσπρα φτερά.
Συνοδεία μαζί του θα πάνε
ως του Πλάστη μας την αγκαλιά.

Και σε λίγο ο Μάρτυς πεθαίνει
και στεφάνι της δόξης φορεί.
Τέτοια δόξα κανείς τη ζηλεύει.
Τέτοια δόξα κανείς την ποθεί.

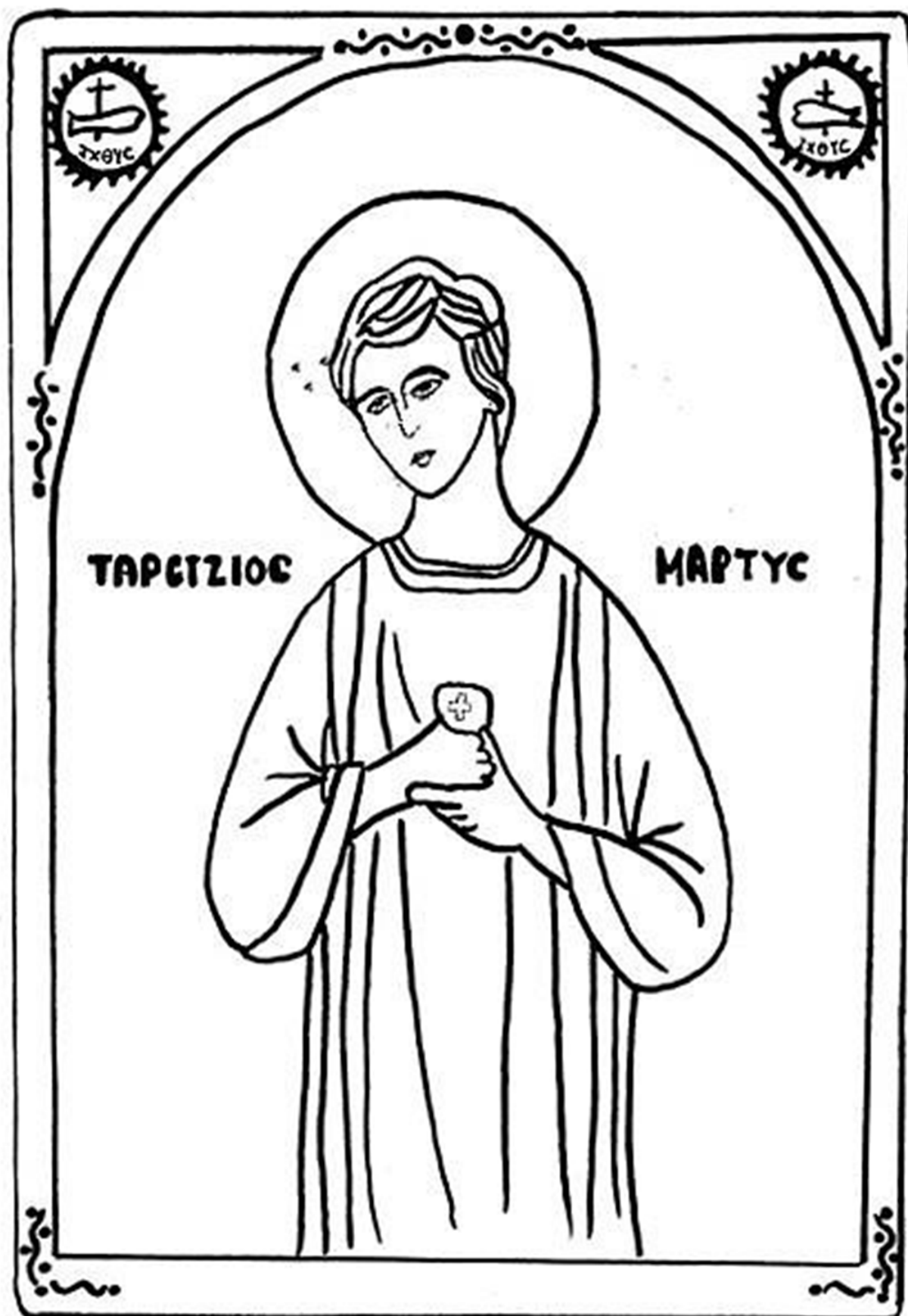
Ι. ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΜΠΟΥΜ 7

Τα παιδιά κάθονται σε κύκλο και αρχίζουν να αριθμούν με τη σειρά (1,2,3 κλπ). Όποιο παιδί πέσει στον αριθμό 7 ή στα πολλαπλάσιά του ή σε αριθμό που λήγει σε 7, δεν φωνάζει τον αριθμό, αλλά λέει «μπουμ». Για παράδειγμα: 1,2,3,4,5,6, μπουμ, 8,9,10,11,12,13,μπουμ, 15,16, μπουμ 18,19... Χάνει το παιδί που ξεχνιέται και η αρίθμηση ξεκινά από την αρχή.

ΙΑ. ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

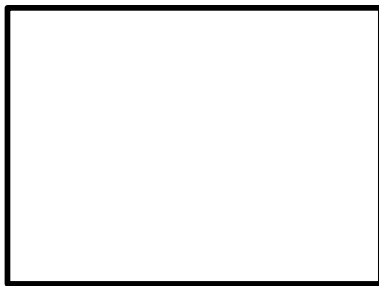
ΙΒ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

1. Μπορείτε να συμπληρώσετε τις λέξεις που ταιριάζουν;

- φίλοι του Θεού → Ά _____
- αγιολόγιο → σ _____
- Άγιος, δωδεκάχρονο αγόρι → Τ _____
- κρυφό εκκλησάκι → κ _____

2. Σχεδιάστε τώρα τρεις εικόνες-σύμβολα των πρώτων χριστιανών:

3. Τι σήμαινε το κρυφό σύμβολο ΙΧΘΥΣ ;

Ι _____ Χ _____ Θ _____ Υ _____ Σ _____

4. Και τώρα να γράψετε τα ονόματα δύο Αγίων της Εκκλησίας μας και τότε γιορτάζουν:

_____ : _____
 _____ : _____

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ !